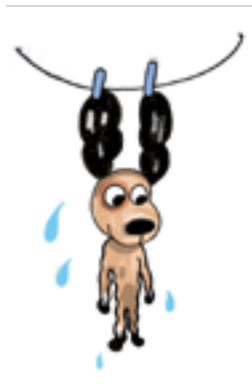




OM VANLIGA DAMMSUGARE,
MJUKGLASS OCH EN
BORTTAPPAD DUDDEVÄN



Saga Louisa Larsson har ingen hund. Ingen riktig hund. Men hon har en kramgo leksakshund. En med mjuk mage och långa öron. Saga har Dudde. Och Dudde har Saga.

Saga har många mysiga gosdjur och hon älskar alla. Men det är bara Dudde som känns som en riktig hund. En riktig vän.

Saga och Dudde brukar göra det mesta tillsammans. Titta på film. Läsa bok. Cykla. Och sova. Det är mysigt att vara med Dudde, tycker Saga. Han är snäll och fin och gör alltid som hon vill. Dessutom är Dudde bra på att lyssna. Ibland när Saga är arg lyfter hon upp Duddes öra och viskar vad hon är arg på. Då håller Dudde med. Han håller alltid med.

Det enda Saga och Dudde inte gör tillsammans

är att bada. Dudde får inte bada. Det hände en gång. Saga lät Dudde dyka ned i badskummet i badkaret. Efteråt var han dyngsur och fick hänga i klädnypor på klädsträcket och droppa av sig i flera dagar. Då saknade Saga Dudde så mycket att hon grät varje kväll när hon skulle sova.

Sedan den gången brukar Dudde ligga på badrumsmattan och vänta medan Saga badar. Torr och fin.





Den här dagen ska Saga följa
med farmor till stan. Farmors
dammsugare har gått sönder
och Saga ska hjälpa till att
köpa en ny. Efter det ska Saga

vara hemma hos farmor en stund. Dudde ska
också få följa med. Det är dags att han får vara
med om ett äventyr. Saga tycker att "handla
dammsugare i stan" är ett lagom äventyr för en
gosig hund.

Hon borstar Duddes päls och sätter sedan ett
hundhalsband runt hans hals innan hon stoppar
honom i en väska. Därefter sätter hon sig med
väskan i famnen på trappan utanför gladhuset och
väntar på att farmor ska komma med bilen.

– Du behöver inte vara rädd för stan och alla
höghus, säger Saga till Dudde medan de väntar.
Tänk bara på att inte tappa bort dig. Håll dig nära
mig, så går allt bra.

Då hörs ett ljud från vägen.

"Tut! Tut!"



Saga vet att det är farmor som tutar. Farmor brukar alltid tuta på skoj när hon kommer för att hämta Saga. ”Tuuut!”

Farmors bil stannar utanför gladhusets grind och fönsterrutan åker ned.

– Hallå Saga, är du redo att hänga med till stan? ropar farmor glatt från bilen. Nu ska vi shoppa dammsugare.

Saga tar med sig väskan som Dudde sitter i och springer fram till bilen. Farmor hjälper Saga med bältet och sedan rullar de iväg.



De parkerar vid stora handelsplatsen där affären ligger. Saga är noga med att låta Duddes huvud sticka upp ur väskan, lagom mycket så att han ska kunna se något av världen. Affären har en dörr som snurrar, en karuselldörr. Saga älskar snurriga dörrar och tänker att hon och Dudde ska gå många varv innan de fortsätter in i butiken. Men det vill inte farmor.

– Jag begriper inte varför vissa affärer envisas med att ha sådana här fasliga snurrdörrar, muttrar hon och tar Saga i handen. Man blir ju alldeles yr!

Farmor hämtar en kundvagn och de går in bland hyllorna. Saga håller Duddes väska framför magen, så att han ska se allt som finns i affären.

Lampor. Spisar. Kylskåp. Tv-apparater. Elvispar. Hårtorkar. Tvättmaskiner. Kaffebryggare.

Saga lyfter upp Duddes ena öra.

– Är det spännande gubben? undrar hon. Dudde svarar inte. Men eftersom hon vet vad Dudde tänker, så vet hon att han tycker det är kul.

Medan de går genom affären ser Saga en liten pojke som sitter i en barnvagn. Han har också med sig ett gosedjur. En grön luddig drake.

Pojken kramar draken och sneglar upp på Saga.
Då tar Saga fram Duddes ena tass och vinkar till
pojken.

– Titta Elton, vilken fin björn flickan har, säger
pojken pappa.

– Det är faktiskt en hund, mumlar Saga.

– Vov vov vov, säger pojken från vagnen.



– Jaha där ser man, skrattar pappan. Flickan har en fin vovve, Elton. Och du har en fin drake.

– Vov vov, hör Saga från barnvagnen när den försvinner in bland en rad kylskåp.

Saga och farmor behöver gå längst in i butiken för att komma till hyllorna med dammsugare. Det finns många olika sorter, från golv till tak. Alla har fladdrande prislappar som ser ut som flaggor. Vissa dammsugare är stora och bulliga. Andra är mycket mindre.



– Oj oj oj, hur ska jag kunna välja? säger farmor och kliar sig i huvudet medan hon tittar bekymrat på alla dammsugare som trängs på hyllorna. Det är tur Saga, att du är med som smakråd!



– Kolla, den här är fin, säger Saga och pekar på en häftig dammsugare med sportiga ränder och lampor och knappar som gör att den påminner om en racerbil.



– Jag vill bara ha en alldeles vanlig dammsugare som är lätt att använda, suckar farmor.

Då plockar Saga upp

Dudde ur väskan. Hon märker att han tittar på en dammsugare som står längst bort. En som nästan ser ut som ett elefanthuvud med grå snabel.

– Den här är nog lätt att använda, säger Saga och går fram till dammsugaren. Den har bara en enda knapp!

När farmor får syn på elefantdammsugaren skiner hon upp.

– Jamen titta, säger hon och vrider lite på dammsugaren. Den här kan man leva med...

Farmor ställer ned elefantdammsugaren framför fötterna och testar att dra den lite över golvet.

– Den rullar fint..., säger hon och tittar på prislappen. Dessutom är den inte så dyr. Vad tror du Saga, ska vi köpa den här?





Saga ser på Dudde. Han ser jättenöjd ut.

– Ja, svarar Saga. Den blir superbra!

– Då har vi bestämt oss, säger farmor och lyfter över en elefantdammsugare till kundvagnen. Saga får stå på vagnens kant medan de går till kassorna.

När farmor betalat lämnar de varuhuset genom snurrdörren. Saga hoppar av kundvagnen och

hjälper farmor att styra den hela vägen till bilen på parkeringen.

Kartongen med dammsugaren får ligga i bilens framsäte och när de ställt tillbaka kundvagnen tänker Saga att de ska åka hem till farmor.

Men farmor har andra planer.

– Nu har vi varit duktiga och hittat en perfekt dammsugare. Det måste vi fira! säger farmor.

Sagas farmor är riktigt bra på två saker. Det ena är att städa. Det andra hon är bra på är att fira. Farmor firar inte bara födelsedagar. Hon kan även fira att det är fredag eller lördag. Då dricker hon kaffe med grädde och äter en bulle till.

En gång om året brukar hon fira att kungen har namnsdag. Då vill hon dricka vin och äta marsipanbakelse.

Just idag vill farmor fira med mjukglass.

Vid glasskiosken får Saga välja om hon vill ha strut eller bägare. Hon väljer strut.

Farmor vill hellre äta med sked ur bägare.



Glassen ser verkligen mumsig ut och Saga vill visa den för Dudde.

Men när de går för att sätta sig på en bänk upptäcker hon något förskräckligt...

Duddes väska är tom! Han är inte där. Saga blir alldeles kall. Hon vänder sig om. Kan Dudde ha trillat ur väskan? Hon tittar på marken och sedan i väskan igen. Dudde är spårlöst borta.

– Ah, vilken fin glass! säger farmor och trycker ned skeden i bägaren. Och så god. Var din glass också god?

Saga svarar inte. Hon har inte ens smakat. Och nu droppar det smält glass från struten ned på handen. Sedan droppar det rakt ned i Duddes tomma väska.

– Men lilla vän. Tycker du inte om glassen?

Farmor låter bekymrad och böjer sig ned och tittar närmare på Saga.

– Du ser alldeles blek ut. Vad har hänt?

Saga försöker berätta, men det känns som att hon har en stor klump i halsen som sitter i vägen för alla ord. Det känns som att hon inte längre kan prata.



Hur kunde Dudde bara försvinna? Fina Dudde.
Tänk om hon aldrig mer får se honom!

Då börjar Saga gråta. Tårar faller samtidigt som
mjukglassen droppar och droppar.

Farmor tar fram en våtservett ur handväskan
och torkar. Sedan lyfter hon upp Saga och de
sätter sig intill varandra på bänken.

– Dudde, min Dudde, snyftar Saga.

När de suttit en stund lyckas Saga äntligen berätta att Dudde har försvunnit.

– Oj oj oj, vilket elände, säger farmor. Var såg du honom senast?

Saga funderar.

Hon minns att Dudde var med när de gick in genom snurrdörren i affären och att han satt i väskan och vinkade med tassens till den lilla pojken i barnvagnen. Och det var ju Dudde som upptäckte elefantdammsugaren som farmor köpte,

det minns Saga tydligt. Men sedan kommer hon inte riktigt ihåg.

– Vi måste leta, säger farmor och tar Saga i handen.

De letar på parkeringen, går runt bilen och farmor kikar även under bilen.



När de inte hittar Dudde går de tillbaka in i affären och bort till hyllorna med dammsugare. Men Dudde syns inte till.

– Vad konstigt. Han kan ju inte bara försvinna, säger farmor.

Men det känns som att Dudde är borta för alltid, tycker Saga. Hur ska hon någonsin kunna sova utan Dudde?

På vägen till kassorna gråter Saga så mycket att ögonen inte kan se. Kroppen är så svag av all gråt att farmor måste bära henne den sista biten.

Farmor går fram till en kassör och frågar om han fått in ett borttappat gosdjur.

– Nej tyvärr, säger han. Det enda jag fått in idag är ett paraply.

Då hörs en liten röst bakom dem.

– Vov vov, säger rösten.

Saga vänder sig om och får syn på den lilla pojken i barnvagn och hans pappa.

– Vilken tur, utropar pojkens pappa. Här har vi ju flickan med vovven! Elton upptäckte din hund borta vid dammsugarna och vi tänkte just lämna in den här i kassan.